

Det vil heraf fremgaa, at den de paagældende Personer ved den hele Ordning ydede Lønforbedring har været saa lille som vel muligt, rent bortset fra, at der har været 4 Spilleaar, i hvilke de overhovedet intet som helst har modtaget.

Hertil kommer, at Udsigterne til, at Teatret vil kunne spille med Overskud og dermed Tantieme gives, i de senere Aar er blevet væsentligt forringet, dels fordi Teatret uden nogen Forhøjelse af Statstilskuddet har maattet udrede en uundgaelig Forhøjelse af det lavere stillede Personales Løn — Maskinfolk, Garderobebetjente, Statister, Paaklædere, Syerskerne o. s. v. — dels, fordi den paa alle Omraader foreliggende Prisstigning ogsaa rammer Teatret meget føleligt, dels endelig fordi Loven om Forlystelsesskatten ikke har kunnet undgaa at virke nedsættende paa Spilleindtægten — navnlig for det forhøjede Salgs Vedkommende og med Hensyn til Eftermiddagsforestillingerne.

Det Grundlag, hvorpaa Tantiemebestemmelsen i sin Tid blev givet, er med andre Ord fuldstændig forrykket, og Ministeriet kan ikke se rettere, end at de paagældende har et meget stærkt Billighedskrav paa, at der ydes dem Erstatning for den dem i sin Tid indrømmede, men paa Grund af de ovennævnte Forhold udelukkede Lønforbedring, og navnlig har det selvfølgelig ikke været Lovgivningsmagtens Hensigt ved Loven om Forlystelsesskatten faktisk at berøve de paagældende Embedsmænd og Funktionærer den dem ved den tidligere Lovgivning indrømmede Udsigt til et lille Tillæg til deres Løn.

I Overensstemmelse med ovenstaaende vilde undertegnede Minister finde det særdeles ønskeligt, om der som Forhøjelse af Statstilskuddet til Teatret maatte kunne stilles et Beløb — der formentlig passende vil kunne sættes til 11,000 Kr. — til Disposition til Fordeling mellem de Embedsmænd og Funktionærer ved Teatret, der ved Tantiemens faktiske Bortfalden er blevet mindre gunstigt stillet end tilsigtet ved de seneste Teaterlove, idet det i saa Tilfælde er en Selvfølge, at Ministeriet samtidig maatte give Afkald paa at lade udbetale Tantieme af et muligt Overskud.

I Henhold til alt ovenstaaende skal jeg anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1913—14 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 18 A. IX. A. Det kgl. Teater og Kapel.

2. Driften. a. Det faste Tilskud fra 1. Juli 1913 til 30. Juni

1914 125,000 Kr.

I ny Linie tilføjes:

Forhøjet med 65,000 Kr.

JACOB APPEL.

Dahl.

Til Folketingets Finansudvalg.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 24. Januar 1913.

Fra „Samfundet for dansk-norsk Genealogi og Personahistorie“, der tidligere — sidst paa Finansloven for Finansaaret 1911—12 — har oppebaaret et Tilskud af Statskassen paa 500 Kr. til dets Virksomhed og til Udgivelse af „Personahistorisk Tidsskrift“, har Ministeriet modtaget et Andragende om atter at erholde Statsunderstøttelse. Det anføres i Andragendet, at Udgivelsen af Tidsskriftet kun var mulig ved Statstilskuddets Hjælp; Udgivelsen koster nemlig hvert Aar Samfundet 2,000—3,000 Kr., saaledes at Statstilskuddet i Virkeligheden har været og er en Eksistensbetingelse for Samfundet.

Samfundets Medlemsantal er for Tiden ca. 350, hvoraf omtrent en Trediedel falder paa Norge, og der er — skønt der er agiteret stærkt for Samfundet, og Medlemsantallet faktisk er steget en Del i Løbet af det sidste Aar — ikke megen